

Pacific Herald.

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY.
Dedicated October 14th 1894.

No. 29

Parkland, Wash. 24. Juli. 1895.

5te Aarg.

Fattigmands Suk ved Aarskiftet.

At det er saa haarde Tider.
Fattigmand dem langsomt slider
Gjennem Vise, Savn og Nød.
Knappt mit Arbeid vil forlene
Brød til mig og mine tjene,
Saa de ei skal lide Nød.

Atter jeg ei har begynder,
Mine Kaar mig det forkynder
Som et Kar af Trang og Savn:
Men jeg maa det jo fordrage
Og fordrage al den Plage,
Som min Armod har i Savn.

Pengepugeren ei vil laane,
Fattigmand maa ud at laane,
Give Renten høi og stor;
Lung om Hjertet dog han iler
Dit, hvor Kapitalen smiler,
Og hvor Rager-Renten groer.

Slige trøsteløse Tanter,
Som ubi mit Hjerte vanter,
Gjør mig modløs, svag og mar.
Du det neppe tror og tænker,
Hvordan Nøden Sindet frænter,
Armod tærer Dag og Nat.

Tænk, hvad Kamp den Arme kæmper:
Hjælp, at du hans Vise dæmper.
Giv og laan, tag ei hans Pant!
Tænk dog, hvilken Fryd og Glæde
Du kan Armodis Hus berede,
Brød det, lær, at det er sandt!

Er der Ingen, som vil trøste?
Jo, min Jesu mig forløste:
Han mig ret vil gjøre rig.
Han har Rigdom uden Ende,
Han mig naadig den vil sende,
Høre mig til Himmerig.

O min Jesu, lad det lykkes,
At min Sjæl ved dig maa smykkes,
Saa fra Synd jeg, ren og fri,
Renset ved din Blodestrime
Kan bestaa i Dommens Time
Og saa evig være din!

Du, min Ven, som og maa være
Fattig, at giv Herren Være,
Han dig ret vil gjøre rig,
Drage dig fra Verdens Brimmel,
At du siden i hans Himmel
Golv hi skal orde rig.

—Ths. i A. S.

Stor Tillid ogsaa i smaa Ting.

En nylig udkommen Bog af den ansete Forfatter, Pastor S. Kellner i Düsseldorf, der tidligere har været Prest blandt de tyske Kolonister i Rusland, og under Forfatternavnet „Ernst Schill“ i fortællende Form har givet adskillige Skildringer af Livet i dette Land, indeholder blandt andet ogsaa et Kapitel med ovenstaaende Overskrift, hvorefter vi her meddele følgende Brudstykke:

„Paa et berømt Maleri, der frem-

stiller Helbredelsen af de to Blinde udenfor Jeriko, er det mest detegnende Træk dette, at den ene Blinde allerede har kastet sin Stok langt bort, som han dog havde haardt Behov til at famle sig frem med, og det endnu før han er bleven helbredet! Saa fast er hans Tillid til Jesu Hjælp, at han kaster sin tidligere Hjælp langt bort. Stole ogsaa vi altid ligesaa fast og afgjort paa, at Jesu Hjælp virkelig er nær? Eller flytter du dig endnu paa de gamle Knykker fra din Blindhedstid? Det gjælder at tage det alvorligt med Tilliden til den levende Gud?

Til alle Tider har der været Guds Børn, som have gjort Alvor af denne — og derfor heller ikke ere blevne til Skamme, og der kan nævnes mange store og herlige Exempler baade paa Menneffenes Tillid til Gud og paa Guds Ævar i Gjærning. Men naar man taler med Folk om disse Exempler, om August Herman Francke (Stifteren af det berømte Waisenhus i Halle), om Georg Müller (Grundlægger af en lignende Anstalt i Bristol) og andre lignende, saa faar man sædvanlig det Ævar: „aa indbildst er jeg dog ikke, at jeg skulde vove paa nogen Trade at stille mig paa lige Linie med disse Troeshelte.“ Og med al denne Ydmyghed sætter man dog ikke sin Lid til Gud, hverken i smaa eller i store Ting, og gjør ingen Erfaringer af ham, den levende, thi der staar jo skrevet: „Dig ske, som du troede,“ : fordi du troede saa jammerlig lidet, blev Hjælpen dig tilmaalt saa karrigt.

Hvad om jeg nu fortalte dig nogle smaa dagligdags Historier, hentede fra en ganske almindelig Kristens Erfaring? Maaffe de vilde give dig mere Mod til at tro og opleve noget Lignende.

Paa en Embedsreise til Krim kom jeg ogsaa til Byen Sebastopol, der jo er bleven verdensberømt paa Grund af dens Beleiring og heltemodige Forsvar under Krimkrigen. Jeg var ankommen med Jernbanen om Natten, skulde næste Morgen her holde Gudstjeneste for Tyskerne og allerede Kl. 1 ad Eftene reise videre til Jalta (en anden By paa Krim). Medens jeg nu om Morgenen Kl. 8 sad og drak min Kaffe, spurgte jeg Opbarteren paa Hotellet:

„Hvor ligger den lutherste Kirke?“

„Her findes ingen Kirke for Tyskerne.“

„I et ingen Kirke! Hvor skal jeg da holde Gudstjeneste?“

„Ja, der spørger De mig om mere, end jeg ved,“ svarede han roligt.

Bestyret fremtog jeg det Ætlykke Pa-

pir, hvorpaa man havde noteret mig Kirkeforstandernes Navne, og oplæste alle Navnene for Opbarteren i det Haab, at han nok kjendte et eller andet af dem.

Han rystede smilende paa Hovedet og sagde: „Vi kjende i det højeste disse Herrer efter deres Faders Fornavn, altsaa f. Ex. Karl Ivanovitsch, men jeg kjender ingen Familienavne.“

Hvad skulde jeg gjøre? Kloften manglede kun 25 Minutter i 9, og allerede vilde den nervøse Uro, som en saadan Forlegenhed let fører med sig, komme over mig. Da foldede jeg mine Hænder over det Nye Testament og bad stille:

„Herre, min Frelser! Dersom du vil at jeg Kl. 9, som det er bestemt, skal forkynde dit Ord her for de stakkels Menneffer, som nu allerede i Nat og Dag have været uden Gudstjeneste, — saa bring du det i Stand! Det er snart den yderste Tid!“

Derpaa tog jeg mine Sager paa Armen, gik ud og kaldte en Drofke hid; Underholdningen med Drofkestussen var imidlertid omtrent ordret den samme, som med Opbarteren. Alligevel steg jeg ind og sagde: „Kjør mig til Apotheket!“

I det Indre af Rusland er dette nemlig for en fremmed den sikreste Veje til at finde Tyskere: er ikke Gieren af Apotheket en Tysker, saa har han i ethvert Tilfælde en tyst Medhjælper.

Bedende kjørte jeg igjennem Gaderne og saa undertiden efter de Navne, som stode paa Husene eller over Butikkerne. Pludselig opdagede jeg tilhøre et Navn, som ogsaa stod paa min Liste.

„Her tilhøre, hold stille!“ raabte jeg til Kuffen.

„Nei“, sagde han, „Apotheket ligger længere henne tilvenstre.“

Jeg var dog allerede ude af Droffen, styrkede ind i Huset og fandt den brave Kirkeforstander i fort Fortvibelse over, at Presten endnu ikke var kommen. Han gik Alting i Orden. —

Efter at have holdt Gudstjeneste gik jeg Kl. 1 ombord paa Dampskibet og seilede nu omkring Eydspidsen af Krim til Jalta. Æfhyg som næsten altid paa det lumste Eorte hav, ankom jeg om Aftenen med brændende Lindinger til den henrivende Villaby, der ligger ved en smut Bugt tæt ved det kejserlige Lysslot Livadia. Hør jeg gik til Ro, blandede den Tanke sig ind i min Aftenbøn: „At, gid du dog ikke behøvede at prædike i Morgen!“ (Ja, kjære Læser, Prestens Bradiken er ikke altid en salig Strømmen over af, hvad Hjertet er

fuldt af!)

Næste Morgen fik jeg hos Opbarteren at vide, at der her fandtes en smut lutherst Kirke. Jeg skulde altsaa prædike! Jeg havde i de sidste tre Uger holdt 26 Gudstjenester — kunde jeg da ikke blive fri bare denne ene Gang? Til det fastsatte Klokketøj kjørte jeg til Kirken og steg med et Suk op ad Trappe-trinene.

Men hvor forbauset blev jeg ikke, da jeg inde i Kirken opdagede flere Malere, som vare i Færd med at male dens Bæge, og som paa mit Spørgsmaal forklarede mig, at Kirkens Istandsættelse først vilde være færdig om fire Uger, og at der altsaa ikke kunde være Tale om nogen Gudstjeneste. Senere erfarede jeg, at mit Brev, hvori jeg havde berammet Gudstjenesten, slet ikke var kommet Adressaten i Hænde, fordi han var bortreist. Saaledes blev jeg alligevel fri for at prædike.

Men et taknemmelige Hjerte foretog jeg nu, i Stedet for at holde Gudstjeneste, en Spadsferetur langs den herlige Havbred og aflagde et Besøg paa den høit liggende Kirkegaard, der, hvad Beliggenhed angaar, er den skjønneste, jeg nogensinde har set. Efter Middagsmaaltidet gik jeg hen paa Postkontoret for at bestille mig en Vogn tilligemed Postbøsse, der skiftes paa hver Station. Jeg maatte nemlig om muligt endnu samme Dag tilbagelægge den 90 Kilometer (c. 12 Mil) lange Vej over Bjergene til Krims Hovedstad, Simferopol, da jeg allerede næste Formiddag skulde udføre nogle Embedsforretninger der. Kjære Læser, kjender du en sædvanlig russisk Postkarre? En langstrakt Kasse uden Fjedre er fastgjort paa Axlerne, og over dens Bagende er et fingertykt Reb spændt saa stramt paa Kryds og Tværs, at man kan lægge en halmfæt derpaa og sidde paa denne. O, hvor gjorde det igjen oudt i mit stakkels Hoved, saa snart jeg blot saa dette velbekjendte Marterredskab! I mit stille Æ ind faldede jeg: „Herre, forbarm dig over mit Hoved!“

„Har De ingen bedre Vogn?“ spurgte jeg Kommissairen.

„Jeg beklager, at der ikke findes nogen anden.“

„Men der staar jo en elegant Reisevogn med mageslige, postrede Sæder.“

„Ja, den tilhører Grev O....., den kan Ingen faa.“

I det jeg med et Æ ut vendte mig bort, kom en galloneret Tjener med stram Holdning og sagde til Kommissairen: „Min Herre, Grev O..... ønsker, at hans Reisevogn strax bliver sendt til

Simferopol. Snart ankommer Hørstinde G., hans Svigermoder, fra Moskva og behøver i Morgen tidlig Bognen for at kjøre fra Simferopol hertil. Herre Pengene for to Posthæste dertil.

Tjeneren gik, og Kommissairen vindebe mig tilbage og sagde: „De er et Dykkens Skjæbne! Betal nu bare for to Hæste, saa kan De kjøre med Firspand i den smalle Skaret.“

Jeg gjorde, som han sagde, og talte de den kjære Frelser, for hvem det var en ringe Ting at føre sin trætte Præst over Bjergene i den grevelige Reisevogn. —

Men en Ting endnu har jeg at fortælle fra denne Reise. To Dage senere var jeg Lørdag Aften sidste naaet til den sidste Jernbanestation, hvor jeg maatte overnatte, for Søndag Morgen at kjøre med Hæste til mit Hjem, der laa i en Afstand af 35 Kilometer (herimod 5 Mil). Før jeg gik til Ro, lagde jeg min Tegnebog, der indeholdt omtrent 500 Maark (tilhørende dels mig selv, dels Andre) under min Hovedpude. Da jeg næste Morgen aariste Kl. 6, tog jeg min Reisepude fra Benken, men — glemte Tegnebogen. Først da jeg havde kjørt omtrent 20 Kilometer (herimod 3 Mil), savnede jeg den. Hvad skulde jeg nu gjøre? Vende om og søge efter den? Det var usikkert thi maaste var den allerede forlangt fundet af En eller Anden, som havde stukket den til sig og agtede at beholde den; besuden vilde jeg da ikke være kommen til Søndagsgudsstjeneste derhjemme i Landsbyen, hvor dog en Mængde Mennesker med Bængel ventede paa Præsten, efter at jeg i tre Uger havde været traværende paa Embedsreise. Saa foldebe jeg mine Hænder over Haandtaget paa min Paraply og sagde: „Herre, jer har baaret mig forskert ad, jeg har glemt mine Pengene! Gjør nu du Udveil! Vil du Raffe mig Pengene igjen, saa er det en ringe Ting for dig; men giv mig i alle Tilfælde Ro og Fred i min Sjæl, saa at jeg, skjønt jeg er en fattig Synnper, dog ikke noget eneste Diebtlik skal komme i Sindssoprør for denne Sags Skyld!“ Derpaa hjørte jeg glad og veltilpas videre, holdt min Prædiksen, forrettede derefter baade Daad og Brudevielse og kom først sent hjem til Spisning i Præsteboligen, hvor jeg saa fortalte min Hustru, hvad det var slet. Den tyske Kolonist, som havde hjørt for mig, bad jeg om at forhøre sig paa Banestationen om Pengene, da han boede i Nærheden af den: til han dem, maatte han sprog komme tilbage, men at han ikke havde faaet dem, og han skulde da ikke gjøre sig nogen Uleilighed med at komme til mig. — Om Mandagen regnede det, og da min Kufft ikke endnu var kommen ved Mørkets Frembrud, ofrede jeg min Hjal. Om Tirsdagen havde jeg vundet Seir og kunde med fuldstændig Sindssro bære det for mine daværende Forhold meget betydelige Tab. Men om Eftermiddagen kom min Kufft og — bragte mig Pengene. Han var først kommen afsted til Stationen Mandag Aften, og da han traadte ind i den Banestjens Stue, som havde haft Tjeneste Søndag Morgen, sad denne nemlig med sin Hustru ved Bordet og havde alle Pengene udbredt for sig, medens Tegnebogen laa ved Siden af. —

Saadanne smaa Træk forekomme

næsten for hvert Trin, vi gjøre i Livet, og jeg har med Forsæt udvalgt af mine mange Erfaringer nogle rigtig dagligdags Smaaexempler paa Herrens underlige Omfarg for sine Benner, for at selv den angsteligste Sjæl skal fatte Mod til ganske simpelt at tro sin Herre og Mejer paa Ordet. Han sørger for os, han sørger vor Sag underligt ud. Væder os da have blind Tillid til ham, vor Mejer — det gjør os stærke og glade, faste og trimodige! Den rige og mægtige Gud lønner vor Tillid paa saa vidundertilg Raade, at vi baade vor timelige og evige Vælsærds Skyld ikke snart nok og ikke fuldkomment nok kunde gjøre Alvor af vor Tillid til ham!“ Nicolai Meier.

Fra Rejsen.

(Slutning.)

Endelig er vi kommen udaf Montanas golde og røde Egne og ned paa sørlige North Dakotas frugtbare Prærier. Retop passerte vi Hillsboro; Mayville ligger blot 12 a 14 Mil nordenfor. Aolingen her naar udmærket. Hvede saavel som anden Grøde ser saa godt ud som det vel kan, og vil, hvis det faar Fremgang, som det nu lover, give en stor Høst. De vel opbyggede Farmhuse, med rødmalede Væder og andre Udhuse af alle Slags, vidner om Velstand; eller ialfald om den forbigaaende Glædsperiode, hvor man hørte saa megen Hvede, at man, som Hr. Lien i Stanwood — en gammel Dakotafarmmer — fortalte os, et Aar var Tilfældet med ham, ikke viste, hvor han skulde gjøre af den.

Men i de senere Aar har det nok været anderledes i North Dakota. Dog tyder alting paa at man iaar skal faa et Kronaar.

Disse Steder: Hillsboro og Mayville har ikke saa liden Interesse for os Folk fra Pacifickysten. I disse Egne, dengang næsten bare røde Prærier, var det jo at vor ærværdige Formand, Past. Hartstod for 21 Aar siden begyndte sit Missionsarbejde med at samle vore indflyttende Landsmænd til rettroende lutheriske Menigheder. Hans Bulefsel strakte sig vidt og bredt. Det som den Gang hjerte til hans Missionsfelt er nu delt i flere Raal med blomstrende Menigheder.

Efter et 16 a 18 Aars virksomt Liv paa disse store og, især om Vinteren, ublidne Prærier, blev han sendt til Stillhavskysten forat begynde paa et ikke mindre vigtigt og vanskeligt Arbejde. Frugten af dette Arbejde er „Pacific Lutheran University.“ Om denne Skole bør de saa Præster og Menigheder derude samle sig som en Mand og værne om den som sin Diestien. Vort sidste Distriktsmøde har ogsaa vist, at Skolen overalt i Distriktet omsattes med Kjærlighed.

Vi maa ogsaa ved denne Leilighed med et Par Ord faa Lov til at omtale vor Synodes gamle, ærværdige Pioner, Pastor Tobias Larsen, som nu snart et Par Aar har været bosat i Portland. Med en Offerwillighed, som kun saa betidder, satte han sine Skuldre under Byrden, da den vilde blive for tung. Og til hans Væge skal det siges, at det for en betydelig Del skyldes ham, at Skolen fik begynde sin Virksomhed ifjor Høst. „Den Væge, som bær Væge.“

Men disse Steder, Hillsboro og Mayville, er ogsaa af Interesse for os, fordi det var herfra de første Grund-

læggere af Kolonien i Silberton, Oregon. Silberton er nu et Sted, hvor ikke alene fra Tid til anden mange Norske laa sig ned, men som ogsaa besøges af mange fra Østen, som kommer for at udse sig et nyt Hjem i et mildere Klima.

Et andet Sted som jeg ogsaa vil nævne som særdeles egnet for en norsk Koloni og hvor vi ogsaa har en lutherisk Menighed, er Eugene i Lane Co. Oregon. I Omegnen af Eugene — en By paa omkring 5000 Indbyggere — er flere tilbuds store Trakter af Land for Tiden tilsalgs for meget lave Priser, det vil sige det Halve af, hvad man for 2 Aar siden i de gode Tider forlangte.

Dufter Nogen nærmere Oplysninger angaaende Landsforholdene i Omegnen af Eugene, kan man henvende sig til vor Landsmand M. Svarverud, Eugene, Oregon.

Grand Forks og Fargo har nu voljet op til ganske betydelige Byer og er vel med de første i North Dakota. Landet omkring dem er læt besaaet med pene Farmhuse, som vidner om Landets udmærkede Beskaffenhed og almindelig Velstand.

Efterat have faret over North Dakotas umaadelige flade Prærier, hvor ikke saa meget som et Træ møder Øiet, er det en ren Nydelse for den Rejsende at komme ind i Minnesota, med sit bølgeformige Landskab, mange smaa Indsøer og Skovlande hjst og her. Grøden naar her overalt meget godt, og er længere fremme end i Dakota.

Vi havde denne Gang sat os for nogle at lægge Mærke til Luftens Indvirkning paa vort Velbefindende paa de forskjellige Steder. Og da maa vi sige, at intet Sted paa hele Rejsen befandt vi os saa vel og sølte Luften saa let og behagelig som paa Montanas Høiland et Par hundrede Mil paa begge Sider af Rocky Mountains. Luften der var saa tør og let, at man ligesom mærkede dens velgjørende Virkning paa hele Systemet. Man mærker godt, at Luften her i Minnesota — ogsaa i dette klare Solskinsveir er mere suglig og raa end Montanas Bjergluft og Willamette Valleys fornydede Soluft.

Søndagsaften til rette Tid ankom vi i god Behold til Minneapolis. Great Northern er 100 Mil kortere fra Minneapolis til Seattle end Northern Pacific; Luren gjøres derfor 4 Timer snarere. Overland-Træne bestaar for Tiden af Baggage og Mail Car, Turist „upholstret“ Sleeper, som koster \$5.00 for Luren, second Class og first Class Dining Car, Library Car og 2 first Class Sleepers. Library Car er en Bekemmelighed, som vi ikke har fundet paa nogen af de andre Overlandbaner.

Vi tog straks sydover til Albert Lea, hvor vor gamle Ven, Past. Smeby tog imod os paa Depolet. Hans og hans Hustrues store Gjæstfrihed har vi nydt saa mangen en Gang og det tilbuds for længere Tid ad Gangen.

Albert Lea er en overmaade vakker beliggende By mellem to smaa Indsøer. Albert Lea Luther Academy, som er bygget af en Kreds af Menigheder rundt Byen, og som har haft saa stræl Søgning lige fra dets Begyndelse, har en særdeles pen. Beliggenhed i Udlandet af Byen.

Menigheden her har opført en rummelig og vakker Præstebolig et Par Blocks fra Academibygningen. Pastor Smeby, som ogsaa er Lærer ved Skolen, har det derfor nu nokaa bekvemt.

Vi hilste ogsaa paa vore gamle Benner Hans og Begger Guidbrandsen, der har vist sig som trofaste og virksomme Benner af Pacific Lutheran University. Disse Brødre, som driver den største Hardware og Farmer Implement-Forretning i Freeborn Co., har i mange Aar været gode Støtter for Albert Lea Menighed. De har ogsaa lige fra Begyndelsen taget en meget virksom Del baade ved Raad og Daad i Ophærelsen og Driften af Høstskolen her.

Kl. 2:30 P. M. den første Juli tog vi Trænet sydover til Lake Mills, hvor vi ankom efter en Times Kjørsel og blev modtogen af Past. L. A. Torgersen, som tog os hjem til sin hyggelige Præstegaard i Somber, og hermed var Rejsens foreløbige Maal naaet.

N. P.

Fra Missionsmarken.

Brevebreve til Herold.

Portland den 12te Juli 1895.

Om jeg kan skrive noget som virkelig er værd at læse, ved jeg ikke, men da Redaktionsen burde faa lidt Hjælp til at fylde Bladet, sender jeg nogle Linjer.

Om Rejsen fra Parland hid er der ikke meget at skrive.

Brevskriveren er en af dem, som i fiddende Stilling nyder en god Søvn til Jernbanevognens ensformige Larm.

Omtrent Kl. 6 om Aftenen kom vi til Kalama hvor hele Trænet færes over den mægtige Columbia River paa en stor Færgabaad.

Ombord her er der frit for Støv, fjæligt og behageligt, hvor varmt det end er i Land. For at fælle min Hunger gik jeg ind i Færgens „Lunchroom“ og fik et Glas Mælk og to „Frugtcakes.“ Denne Fornøjelse kostede 20 Cts, som jeg virkelig ikke havde Raad til at spendere, da jeg lig mange andre Missionærer var daarligt forsynet med Penger og besuden omtrent havde lovet Benner i Parland at rejse ca. 1000 Mil for \$6.50.

Det ser nu smaat ud. Jeg har nok at tigge for, om jeg ikke skal bede Folk om Rejsepenger.

Ankommen til Portland opdagede jeg strax, at der denne Gang ogsaa her var tørt og frit for Søle. Jeg begav mig strax til Pastor Lønnesens Præstegaard. Præsten er traværende paa en Missionsstue i sørlige Washington og Idaho. Men her brænder Bys i Kirken, og der er min Forretning. Jeg finder en liden Mængde af Benner, som sidder og raadslaar om sit Raal som kristne Menighedslemmer. Efterat have hjset paa dem alle og hørt, at de strax er færdige med sit Møde fortæller jeg dem lidt om det kirkelige Arbejde paa andre Steder, hvoraf det ogsaa er klart, at de samme Videlser og Modgange, som de selv erfarer, ogsaa fuldbyrdes paa deres Brødre i Verden.

Mødet sluttes med Sang og Bøn, og den Fremmede indbydes af en af de ældste Menighedslemmer til hans rummelige og gjæstfrie Hjem.

Silberton, Oregon 15de Juli 1895.

Silberton er en pen liden By, som ligger kunt og koseligt i en liden Dal hvorigjennem Silver Creek løber.

Her er mange Norske. Pastor N. Pedersen betjener vor Menighed. Men han er for nærværende i Iowa, hvor hans ældste Datter Angeborg nylig stod Brud.

Jgaar prædikede jeg i Menighedens

Kirke. Den var omtrent fuld af Folk.
Den forenede Kirke har ogsaa Menig-
hed her, som dog for nærværende er
prestiøs. Det fortælleres dog, at Pro-
feten Edv. Bræthus snart skal komme
hid for at holde Skole og prædike.

Paa Eftermiddag igaar holdt jeg og-
saa Gudstjeneste i Enger en Jernbane-
station nogle Mil fra Silberton. Denne
By er netop anlagt af en Landsmand
og Ben, Jover Larsen, fra N. Dak.
Her var heller ikke saa saa Folk, men
først Forsamling trak dog en Ameri-
kansl Pige, som nu i sex Uger har holdt
paa at prædike hver Dag og skal vække
for Opfigt.

Endog flere gamle Oregonians og
Fritænkere skal være bleven satte til
Omtanke for sin Sjæl. Vid hun bare
maatte lede dem paa Sandhedens Vej,
Jesus Kristus, i hvem der alene er
Salighed.

Om Astenen fulgte jeg min gamle
Bert og Ben fra N. Dak. hjem. For
21 Aar siden kom jeg ogsaa som
Missionær til ham, og boede hos ham
et Par Aar ved Goose River N. Dak.
Vi har mange kjære Minde fra de
gode gamle Dage.

Larsen laaner mig en god Ridehest.
Nu har jeg trukket paa en sort Stjorte
og bla "Overalls" og spædt en Byldt
indeholdende de nødvendige Klæder,
Bøger og Smaafrister paa Sabelen
og skal nu en Par Uger missionere til
Hest. Hvor vidt jeg kommer til at reise
ved jeg ikke, men paa 2 Uger maa jeg
noget kunne udrette, da Ponen siges
at kunne bære mig 60 a 70 Mil om
Dagen. Larsen er bange for at Hesten,
som nu er lidt kaad og en svær Sprin-
ger, kan fare ilde med mig, men selv
mener jeg at kunne sidde fast i Sabelen
og at Ponen og jeg snart skal blive
gode Venner. Naar vi har været sam-
men nogle Dage skal Herold snart saa
høre fra mig. Hermed en inderlig
Silsen til alle Venner og Bekjendte.

Herren velsigne alt vort Arbejde for
Guds Sag.

Albany, Oregon 16de Juli 1895.

Igaareftermiddag forlod jeg altsaa
Ingebræt Larsen og satte mig som
Maal at naa dette Sted til Astenen.
Min Ganger viste sig at være raff og
leddt at haandtere og de som var bange
for at lade mig ride den, maatte ikke
have stor Tillid til mig som Hestetæm-
mer. Jeg mente det skulde være blot
ca. 25 Mil til Albany, men da jeg al-
drig havde reist her før saa maatte jeg
spørge mig frem og Veien vilde natu-
rligvis forekomme mig lang.

Da jeg havde redet halvanden Time
og spurgt, hvor langt jeg havde igjen
til Albany siger Manden "28 or 30
Miles." Dette tydede paa at jeg red
bort fra Albany isleddet for til den.
Jeg vendte dog ikke om, men tænkte, at
den næste jeg møder, vil give mig bedre
Besked. Et Par Miles Ridt til bragte
mig i Nærheden af en liden By. Her
mødte jeg en Mand, som bar en Postkæl
til Depotet. Denne, tænkte jeg, maa
kjende Afstandene mellem Byerne. Paa
mit Spørgsmaal svarer han, "It must
be about 40 miles to Albany." Ja, nu
blev det altsaa stadfæstet, at jeg gik i
gal Retning og fjernede mig fra mit
Bestemmelsested. Hvad skulde jeg nu
gjøre? Jeg kunde da ikke sige, at
Manden løj eller, at jeg vidste det bedre
end han, da han jo var bosat her og jeg
blot en fremmed Vandringsmand. Jeg
talte for Svaret og drog videre med

blandede Følger. Solen er ganske
varm og Støvstøen tyk. Naar man
møder et Team her, saa ser man næsten
ikke andet end en Støvsky.

Hvor lidet opmunterende det er at
saa saadan Veiledning naar man vand-
rer paa fremmede Steder.

Man der ikke ofte gives ligesaa for-
virrende Underretning i aandelige Ting?
Man kan tale baade om Maalet og
om Veien paa en saadan Maade, at den
der vil tro saadan Undervisning og
gjør Alvor af den, kommer til at for-
lade den rette Vej og stjerner sig fra sit
Maal, hvormeget han end længes efter
at naa det.

Jesus Kristus alene, er Veien, Sand-
heden og Livet, i noget andet er der ikke
Frelse. Det gjælder at man virkelig
kjender ham saadan, som han virkelig
er i de Skrifter, hvori han vil findes.
Har man ikke lært at fiske Pinene ud
paa sin stolte Fornuft eller Selvgodhed,
da findes hverken Maalet eller Veien,
hvormeget man end kan tale derom.

Da Klokken var 6 red jeg igennem
Jefferson og havde nu 9 Mil igjen til
Albany. Min trosfaste Ganger begyn-
der ogsaa at blive træt og sulen og vil
gjærne standse her. Det værste er, at
den allerede er bleven noget saarvent,
da den er ufoet.

Klokkerne omtrent otte naaede jeg
igaarsteds hid til Hans D. Knudsen,
som bor omtrent 3 Mil øst fra Albany
og ventlig modtog og beværtede baade
mig og min Hest.

Saa vidt jeg nu kan forstaa, red jeg
omtrent 35 Mil igaaftermiddag. Jeg
saa en hel Del af Oregonernes Stolt-
hed den bekjendte Willamette Dal. Her
er vakker og godt Land, dog er her og-
saa en hel Del daarligt og skarpt Land,
blandet med Grus. Her er man nu
snart færdig til at indhøste sin Havre og
Hvede. Brødrene Knudsen med deres
gamle Faber har ikke endnu kjøbt
Land men driver en Farm, som de
har leiet.

I eftermiddag skal jeg holde Forret-
ning her, saa min Hest beslaet og
imorgen, om Gud vil, drage videre til
Sodaville ca. 20 Mil øst herfra oppe i
"Foot hills," hvor der skal bo flere
Skandinaver. Venligst.

Er

En Vennehilsen.

Kjære Brev!

Tak for Dit Brev! Det baade
glædede og overraskede mig endelig en
Gang at høre fra Dig, — men det be-
drovde mig saa meget, hvad Du skrev
om de sørgelige Forhold, I leve i, —
at det var saa smaat for Edet at komme
igennem de daglige Udgifter og at saa,
hvad I behøve til de mange Smaa; o,
hvor det gjør mig ondt, Du skriver, I
maa arbejde baade Søndag og Hver-
dag og endda er det ofte saa knapt.
At I ogsaa arbejde om Søndagen,
synes jeg er saa sørgeligt! Kan
Du da ikke saa lidt hvile og Ro, saa
din Sjæl kan blive vedervæget paa
Herrens Dag; Du skriver ikke noget,
om I have langt eller kort til Kirke,
men er der saa saa langt, saa Du ikke
kan gaa, og Du ikke kan være fra
Dine Smaa, — saa er jeg vis paa, at
Gud vil nok give Dig Søndags-Glæde
i Hjemmet alligevel, naar Du be-
der ham derom. — Kjære Brev, kjen-
der Du Din Herre og Frelser, og beder
Du ham ind til Dig ikke blot om Søn-
dagen men hver Dag, o, da er jeg vis

paa, han vil komme og styrke Dig og
hjælpe dig i alle Sorger, — Du maa
snart skrive og fortælle mig lidt herom,
thi det længes jeg allermost efter at
høre. — Da vi to tjente sammen, var
vi gode Venner, og vi glædede os tit
sammen, men vi manglede dog det
Bedste, vi elskede ikke ham, som elskede
os endnu. Jeg er saa lykkelig, at jeg
nu har fundet ham, som jeg kan betro
alle mine Sorger og talke for alle mine
Glæder. Du kan tro, jeg ogsaa har
haft og har meget at kæmpe med, og
mange Sorger har jeg haft, ogsaa Fattig-
dom, men min Mand og jeg synes
altid, at Glæden over, at vi eie Guds
Fred: Troen paa vore Sorger. Skriv
nu snart til mig, om Du har fundet
den samme Herre, og fortæl mig saa,
om du slet ikke har holdt Søndagen
hellig, thi det er dog den bedste Dag,
vi have, og vi hente jo paa den Dag
Hvile og Vedervæget baade paa Sjæl
og Legeme til alle de andre Dage.
Jeg synes ikke, vi kunne undvære at
komme i Guds Hus, der er saa sønt
at være; da jeg de første Aar, vi var gift,
havde saa mange Smaa, syntes jeg ogsaa
tit, det var umuligt at komme i Kirke, da
min Mand kun var hjemme hver anden
Søndag, thi han er Røtter paa en stor
Bondegård. Jeg syntes som sagt,
jeg kunde ikke gaa i Kirke, men saa be-
gyndte Længslen efter at høre Guds
Ord ret at komme frem i mig, og saa
søndt jeg paa Raad; vor Nabo kone
havde ogsaa en Del Smaa, og saa en
Søndag Morgen, da jeg hørte, Klokk-
kerne kalde saa smukt, gik jeg ind til
hende med mine Smaa og bad, om de
maatte være hos hende, medens jeg gik
til Kirke, og det sagde hun ja til med
et mildt Ansigt, og hun var ogsaa paa
lidelig, saa jeg rolig kunde betro mine
Smaa til hende — og jeg bad saa og-
saa Gud tage dem i sin Baretægt; saa
gik jeg, og hvor kom jeg dog glad hjem,
og næste Søndag sagde jeg til Stine:
"Nu skal Du gaa til Kirke, og saa skal
jeg passere dine Smaa," og saadan, har
vi nu de sidste Aar hjulpet hinanden,
og vi have aldrig været saa glade før,
sige vi tit til hinanden, som siden vi
saaledes fik Lov til at tage imod Herrens
store, hjertelige Tilbud, at holde
hans Dag hellig og hvile.

Men Du kan ogsaa tro, vi om Hver-
dagen havde travlt med at saa vort
Hjem saa rent og pudset, som muligt,
og lavet Maden og saa Børnene vasket
og saa alt tilrette, — naar vi saa Søn-
dag Morgen vaagne, er alt saa rent og
rejsligt i vore Stuer, — og naar vi
komme fra Kirke, er det let at varme
den Mad, vi kogte om Hverdagen, thi
Du kan nok huske, jeg som ung Pige
holdt af at have alt i Orden om mig,
og det er endnu min Glæde, thi først
og fremmest maa vi dog passe vort
Hjem og de Smaa, Gud betror os, og
sørge for, at vore Mænd ikke savner
Noget, naar han kommer hjem, at han
kan være rigtig glad og tilfreds ved at
hvile ud i sit Hjem hos sin Kone og
sine Børn. Ja, jeg maa nok slutte,
mit Brev bliver ellers for langt.
Guds Fred og "lev vel" fra din gamle
Veninde Karen Jørgensen.

Efter Krist:

Du synes maaske heller ikke, Du har
Klæder til at komme i Kirke. Du kan
tro, ogsaa det kjender jeg, jeg synes
umulig, mine Klæder vare gode nok til
at komme i Guds Hus med; men saa
tænkte jeg paa, at Herren ser jo ikke paa
vore Klæder, men paa Hjertet, naar

han det er beredt, — og saa stil jeg vasket
og lappet de bedste af mine Kjøler, og
Sjaltet blev som nyt, jeg farvede det,
og naar vi kun ere rene og hele, saa
tror jeg godt, vi kunne gaa, — og jeg
glemte aldeles at tænke paa mine fattige
Klæder, saa snart jeg kom ind i Kirken,
og jeg tror saamen at ikke En saa efter
dem.

Fra vore Venner.

Vi har modtaget med Tak to nye
Abonenter ved A. Christiansen, Hector,
Minn.

Blandt andet siger Fr. Christiansen,
at der har herfket en langvarig Tørre
der omkring som har forhastet Harvæs-
ten paa Hveden, som skal allerede be-
gynde.

Mærk.

Bogagenter, som vil tjene en
passende Løn ved at sælge „Lutherans
in all Lands“ og samtidigt gavne Luth.
University vil finde det lønnende at
arbejde med undertegnede som General-
agent.

Jo før de vælger sit Birkfelt, desto
bedre. De kan arbejde paa hvilket som
helst Sted der ikke før er valgt som
Territorium af andre, og endda arbejde
for os. Skriv herom strax baade til
undertegnede og til „Lutherans in all
Lands Co. Milwaukee, Wis.

Paa Grund af vor Stole er vi i
Stand til at byde vel saa gode Bilkaar
som nogen anden General Agent.

B. Hartshad.

Læs dette!

Enhver, som samler 50 nye Sub-
skribenter paa „Pacific Herald“ og
indsender fuld Betaling (\$25.00) for disse,
saar som Belønning et Aars
fri Undervisning ved Skolen.
ligeledes skal enhver, som samler 25
nye Subskribenter og indsender fuld Be-
taling (\$12.50) for disse, saa som Be-
løning et halvt Aars Undervis-
ning ved Skolen.

Man mærker sig dette, at her er kun
Tale om fri Undervisning i de almin-
delige Kurser, som ellers koster \$1.00
om Ugen, — ikke i de Fag, for hvilke der
betales særskilt.

Dernæst mærke man sig, at nævnte
Rettighed til fri Undervisning, enten
det er for et halvt eller et helt Aar, maa
fuldt ud benyttes inden Ud-
løbet af Skoleaaret 1895 og 96.

Her er god Anledning for Gutter og
Piger til at gavne baade sig selv og
Andre. Og det er ikke bare de Unge,
som kan benytte sig heraf med Fordel,
men ogsaa Saadanne, som ikke selv kan
besøge Skolen. Disse kan sælge eller
skænke de paa denne Maade Landne
Rettigheder til hvem de vil.

Betalt for Herold.

Hans Olsen Portland Ore. . . . \$1.00
Martin Johnson 50
Ole W. Anderson Decorah Iowa. . 50
Ole Johnson Wessald Bird Is-
land Kennebec Co. Min. 50
Mrs. Andre Nilfen Hector Ken-
nec Co. Min. 50

Bidrag til Pacific Lutheran University.

Mrs. D. A. Andersen 407-E.
Water St. D corah Jew..... 1.00
Wed Post. V. Garstad, fra Johan
Olson Wiizburg Dr..... 2.00
fra Thomas Olson Boriland Dr. 1.00
1/2 Bidrag fra Svandere Blue Earth
Mennigheds Kvindeforening Bist.
S. Søndrestrands Kald..... 41.25
Post. A. E. Ben..... 1.00
Mrs. Post. M. Christensen fra
Parkland Kvindeforening..... 10.00

Parkland, Wash, 22. Juli, 1895.
I. G. Sætra, Kassierer.

Prof. A. Mikkelsen's Bog, „Nogle
af en Prests Erfaringer“ kan
faaes hos mig.

Meyer Brandbig.
Parkland, Wash.

**The Popular Shoe Store
Carlson & Alexander.**

Støvler og Sko
I „Wholesale“ og „Retail.“
Har netop modtaget ny Forsyning
af nye Sorter. Se indom her for Du
kjøber hos Andre.
1716 Pacific Ave. ligeoverfor N. P. Depot.

**C. Quevli.
Norsk Læge.**

1101 1/2 Tacoma Ave. Telefon 455.
Kontortid 11—12. 2—4. 7—8.
Søndag 12—1.

Præsternes Adresser i Pacific Distrikt.

- Past. E. Vallestad's Adresse er herester
Thor Humboldt Co. Iowa.
- L. G. Foss, Stanwood, Snohomish
Co., Wash.
- Carl Hoel, Everett, Wash.
- B. Garstad, Parkland, Pierce Co.,
Wash.
- Carlo A. Sperati, Parkland, Pierce
Co., Wash.
- N. Christensen, Parkland, Pierce
Co., Wash.
- L. Larsen, Harmony, Willmore
Co., Minn.
- L. Rissen, Cathlamet, Wahkiakum Co.,
Wash.
- L. Tønnesen, Cor. E. Grant & 10th
Str., Portland, Oregon.
- N. Pedersen, Silverton, Marion Co.,
Oregon.
- D. Otterjen, Box 331, Eureka, Cal.
- E. Skabo, 237 E. 4th East St., Salt
Lake City, Utah.
- D. Grønberg, 1631 Howard Str.
San Francisco, Cal.
- J. P. Dietrichson, 1371 Tenth
Street, Oakland, Cal
- J. Johansen, 521 Nelson Str. Fresno,
California.
- J. G. Wøhl, 1617 1/2 Howard Street,
San Francisco, Cal.

Fred L. Larne.

„The Adjuster“

Guldsmed og Juveler.

Et stort og udmærket Udvalg af
Jewelry, solid og plated Sølvsager og
optiske Instrumenter.

1151 Tacoma, Abe.

Tacoma.....Wash.

Cow Butter Store

Smør, Æg, Ost, hermetisk nedlagte
Sager osv.
Priserne ere rimelige.
Varerne ere, hvad de udgives for at
være

**A. S. Johnson & Co.,
Paints, Oils, Brushes, Wall Paper
and Glass.**

Estimates Given on Papering and
Glazing.

**We Carry a Full Line of Wall
Paper and Room Mouldings,
Cash and Doors.**

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. - - - - - Tacoma Wash

Students Supplies

--of all kinds--

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac Ave - - - - - Tacoma, Wash

Scandinavisk Apothek.

P. Jensen

Fern Hill.

Norske Familienmediciner,

Aabent Dag og Nat.

Sko og Støvler.

Sko maker S. Olsen er flyttet fra Jefferson
Ave til Tacoma, Ave. No. 1109 og sælger Sko og
Støvler billigere end nogensinde før. Han har saa stort
Lager som noget andet Hus i Tacoma.

Gaa og se hans Lager, og du vil finde fine og gode
Varer til billige Priser.

At Du vil faa reel Behandling ved Du, som er hans
Kunde.

Du kan faa fine Mandssko for \$1.50, \$1.75 og \$2.00,
og Damesto til samme Priser samt gode og pene Barnesto
til uhorst lave Priser.

**En ypperlig Anledning for en hel
Koloni.**

Flere Farme er til Salgs paa meget rimelige Vilkaar
omtrent 13 Mil syd fra Parkland og 4 Mil fra Jernbane-
station. Der er 1200 Acres, som kan kjøbes under et eller
i mindre Stykker efter Kjøbernes Ønske.

Prisen er i Forhold til Landets Kvalitet og „Improve-
ments“ fra \$8. til \$55 pr. Acre for Stykker paa 40 eller
80 Acres.

En Del af Landet er bevoget med Stog og en Del er
opdyrket Lavland i god Stand for al Slags Avling. 23
Acres er plantet med Humle.

Landet er vel stikket, for Kreaturavl, og et Meieri
kunde drives med Fordel.

Der er flere Huse og især store Udhuse med Tørkehuse
for Humle, Høpresse Humlepresse og en Del andre Redska-
ber.

For videre Underretning henvende man sig til Bladets
Udgivere: Luth. Univ. Association, Parkland, Wash.

Lutherans in All Lands

er en Bog indholdende mange værdifulde Oplysninger om
den lutheriske Kirke i alle Lande med mange Billeder af
Steder, Personer, Skoler og Barmhjertighedsanstalter.
Overalt modtages den med Glæde og roses af alle.

Denne Bog kan faaes ved at indsende til Undertegndee
\$2.75 for den billigste eller \$3.75 for næstbedste eller \$4.50
for bedste Indbinding. Agenter sættes overalt og faar gode
Vilkaar. Man henvende sig til B. Garstad.
Parkland, Pierce Co., Wash.

**Skandinavian
-American Bank.**

1589 & 1541 Pacific Ave. Tacoma Wash

Capital \$100,000
A. S. Johnson, President.
E. Steinbach, Vice President
D. C. Anstwald, Cashier

Betaler 6 per Cent Rente paa Spareindsætninger.
Kjøber og sælger Værler paa alle ledende Værl i de
Forenede Stater, Canada og Europa, samt „Money Orders“
paa alle Postaanstalter i Norge, Sverige, Danmark og
Finland.

Genera! Agenter for de største transatlantiske Damp-
skibs Linier.
Agenter for alt usolgt N. P. N. Land i Washington.

Nye Varer Nye Priser.

Hvis Du vil have en Klædning, der passer, af nyeste
Mode og lavet af bedste Løi, der findes i Markedet, da kom
og se, hvad vi har at byde, førend Du kjøber andetsteds.

Sort Lager er større end nogensinde før, og vore Priser
ere lavere end hos nogen af vore Konkurrenter.

Vilstrækelig Kapital sætter os istand til at kjøbe billigere
end vore Konkurrenter, der smaa bruge Kredit.

Vi nævner her nogle af vore Godtjoksartikler:

Satinette Suits for Mænd = = = = \$3.00
Cutting flannel Overskjorter for Mænd = .20
Arbejdssto for Mænd = = = = = .90
Fine Dress sko for Mænd = = = = \$1.25

Red Front Clothing & Shoe Co.

1308 Pac. N e, li eo erfor N. N. Depot.

Hans Torkelson, Bestyrer.

Land for Salg.

2000 Acres Land billigt for Salg, alt i et Stykke. En
Del af det er ypperligt Farmingsland og Resten særdeles
egnet for Frugtavl og Dairy purposes. Der er baade Øi-
land, Bottomland og Skovland.

Er derfor særdeles passende for en Koloni. Standi-
naber sættes helst. Det kan udlægges i Stykker paa mange
eller faa Acres efter Behag. Landet er beliggende i den
frugtbar Willamette Valley i Staten Oregon og omtrent
7 1/2 Mil fra en livlig By paa omkring 5000 Indbyggere.
Det skal ogsaa bemærkes, at dette Land ikke ligger ude i
Wildniset, men i en Trakt, hvor der har været sætlet rundt
omkring i mange Aar. Dette Stykke Land er nu under disse
pinagtige Tider, da Landpriserne ogsaa er trykket ned, at
faa efter vor Mening for nær sagt en Spotpris. Manden,
som eier det, er ængstelig for at sælge, men han vil sælge alt
under et. Her er altsaa en god Anledning for en eller flere
af vore norske Pengemænd til at gjøre et godt Investiment
ved at kjøbe dette Land og faa starte en Koloni. Den eller
de, som har Cash kan her gjøre en god Bargain.

For nærmere Underretning henvende man sig til
„Pacific Herald,“ Parkland, Wash.

Tacoma Tidendes Boghandel.

Bibler ny Oversættelse Guldsnit Skindbind 9x6—	\$2.75
9x6—	\$3.00
Lommebibler = = = = = med Omslag	\$1.60
= = = = = uden =	\$1.35
Nytestamenter = = = = =	\$0.75
Synodens Salmebøger	\$0.65

Landstads med eller uden Text i stort Udvalg fra: 50Ct
til \$1.30.
Forskjellige Bøger af Pastor Funde pr. Stk. 75Ct.
Synodens Bibelhistorie 25Ct. Forklaring 25Ct. Kate-
kismus 15Ct.
Billed N. B. C. 15C.
Tacoma Tidende, Tacoma, Wn.

Metropolitan

:- Savings - Bank. :-

Incorporeret 1887.]

Theaterbygningen Hjør't af D og C St.

Aaben daglig fra Kl. 10. til 8.

Lørdag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt Kapital	\$100,000
P. W. Caesar.	President.
C. W. Enos.	V. President.
O. P. Helvig.	Cashier
J. H. Vandervilt.	Ass't Cashier.

Directors.

Lawmer C. J. Stiles, C. W. Griggs, J. W. Anderson
G. J. Holmes, Theo. Hosmer, Geo. P.
Gaton, P. W. Caesar, C. W. Enos,
Pas. Le S. Johnson.

6 per ct Rente

Renterne udbetales kvartalsvis i Januar, April, Juli
og Oktober. Pengene udlænes paa længere Tid samt paa
maanedlige Betalingsvilkaar. Avisninger paa alle Steder
i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

Pacific Herald

Udgivet af The Pacific Lutheran University
Association.

udkommer hver Uge og koster

forstudsvis 50 Cents per Aar.

Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til Rev.
N. Christensen—Betalning for Bladet, Bestillinger
osv. sendes til I. G. Sætra, Parkland Pierce
County, Washington.

Subskribentsamlere faar for 5 betalte Exemplarer det
6te frit.

Entered at the post-office at Parkland, Wash. as
second class matter. Dec. 26th 1894.